

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lipca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Katarzyna Gonera (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Bogusław Cudowski

SSN Małgorzata Gersdorf

w sprawie z odwołania K. R., J.B., E. N., W. S. i K. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w C.

z udziałem zainteresowanych: Klubu Sportowego "R." C. S.A. w C., M. Ć. i innych,

o ustalenie odpowiedzialności członków zarządu stowarzyszenia z tytułu zaległych składek,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 26 lipca 2011 r.,

zażalenia zainteresowanego M. Ć. na postanowienie o kosztach procesu zawarte w punkcie 3. wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 9 grudnia 2010 r.,

1) zmienia zaskarżone postanowienie w ten sposób, że w miejsce zasądzonej od organu rentowego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C. i zainteresowanego Klubu Sportowego "R." C. S.A. w C. na rzecz zainteresowanego M. Ć. kwoty 5.400 zł zasądza kwotę 7.200 zł (w częściach równych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym;

2) zasądza od organu rentowego oraz od zainteresowanego Klubu Sportowego "R." C. S.A. w częściach równych na rzecz zainteresowanego M. Ć. kwotę 330 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w K. wyrokiem z 7 maja 2009 r., zwolnił K. R., J. B., E. N., W. S. oraz K. G. od odpowiedzialności za zaległości składkowe Stowarzyszenia Kultury Fizycznej Klub Sportowy „R.” C. z siedzibą w C. z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okresy wymienione w zaskarżonych decyzjach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C. z 7 czerwca 2004 r., 14 października 2005 r., oraz w dwóch decyzjach 7 października 2004 r., od których odwołujący się odpowiednio wnieśli odwołania.

Sąd Apelacyjny – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z 9 grudnia 2010 r., oddalił apelacje od wyroku Sądu Okręgowego z 7 maja 2009 r. wniesione przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. oraz Klub Sportowy „R.” C. S.A. w C., a w punkcie 3. wyroku zasądził od organu rentowego i Klubu Sportowego „R.” C. S.A. na rzecz odwołujących się: K. R., W. S., K. G. i E. N. oraz na rzecz zainteresowanych: W. K., A. J., J. W. i M. Ó. kwoty po 5.400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za drugą instancję.

Sąd Apelacyjny stwierdził, że o zwrocie kosztów zastępstwa procesowego za drugą instancję orzeczono z mocy art. 98 § 1 i 2 k.p.c. oraz art.108 § 1 k.p.c., § 6 pkt 7 w związku z § 13 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.), a także § 6 pkt 7 w związku z § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.). Zgodnie z art. 105 § 1 k.p.c., skarżący, czyli organ rentowy i zainteresowany Klub Sportowy „R.” S.A., są zobowiązani do zwrotu tych kosztów w częściach równych.

Zażalenie na zawarte w wyroku z 9 grudnia 2010 r. postanowienie Sądu Apelacyjnego w części dotyczącej zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego za drugą instancję na rzecz zainteresowanego M. Ć., w wysokości 5.400 zł, wniósł jego pełnomocnik. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia we wskazanym zakresie i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez zasądzenie od organu rentowego i Klubu Sportowego „R.” C. S.A. na rzecz zainteresowanego M. Ć. kwoty 7.200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za drugą instancję, ewentualnie uchylenie zaskarżonego postanowienia w opisanym zakresie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi drugiej instancji oraz o zasądzenie od organu rentowego i od Klubu Sportowego „R.” C. S.A. na rzecz zainteresowanego M. Ć. kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Skarżący podniósł, że zgodnie z treścią § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, przy wartości przedmiotu sprawy powyżej 200.000 zł stawka minimalna wynosi 7.200 zł. Z kolei § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia stanowi, że stawki minimalne za prowadzenie spraw w postępowaniu apelacyjnym wynoszą przed sądem apelacyjnym 75 % stawki minimalnej, a jeżeli w pierwszej instancji nie prowadził sprawy ten sam radca prawny - 100% stawki minimalnej, w obu wypadkach nie mniej niż 120 zł. Pełnomocnik zainteresowanego M. Ć. - radca prawny W. G. - nie reprezentował zainteresowanego przed Sądem pierwszej instancji i nie występował na tym etapie postępowania. Reprezentował zainteresowanego wyłącznie w postępowaniu przed Sądem drugiej instancji (pełnomocnictwo udzielone przez zainteresowanego radcy prawnemu zostało złożone do akt sprawy na rozprawie, która odbyła się przed Sądem Apelacyjnym 25 listopada 2010 r.). Zdaniem pełnomocnika zainteresowanego, Sąd Apelacyjny błędnie zasądził na jego rzecz kwotę 5.400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za drugą instancję, czyli 75% stawki minimalnej. Tymczasem w opisanej sytuacji powinna być zasądzona na rzecz zainteresowanego kwota w wysokości 100% stawki minimalnej, czyli 7.200 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest uzasadnione.

Zgodnie z § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) wynagrodzenie pełnomocnika za prowadzenie sprawy w postępowaniu apelacyjnym wynosi 75% stawki minimalnej, a jeżeli w pierwszej instancji nie prowadził sprawy ten sam radca prawny - 100% stawki minimalnej. Z kolei z § 6 pkt 7 rozporządzenia wynika, że przy wartości przedmiotu sprawy powyżej 200.000 zł stawka minimalna wynosi 7.200 zł.

W rozpoznawanej sprawie wartość przedmiotu sporu (i zaskarżenia) wynosiła ponad 200.000 zł. W postępowaniu przed Sądem pierwszej instancji zainteresowany M. Ć. nie był reprezentowany przez radcę prawnego W. G. Pełnomocnik ten reprezentował zainteresowanego dopiero w postępowaniu przed Sądem drugiej instancji. Pełnomocnictwo udzielone przez zainteresowanego temu radcy prawnemu zostało złożone do akt sprawy na rozprawie apelacyjnej, która odbyła się przed Sądem Apelacyjnym 25 listopada 2010 r. (k. 1299).

Sąd Apelacyjny zasądził od organu rentowego i Klubu Sportowego „R.” C. S.A. na rzecz zainteresowanych, w tym skarżącego M. Ć., kwoty po 5.400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za drugą instancję. Oznacza to, że dla ustalenia kosztów procesu należnych zainteresowanemu w postępowaniu apelacyjnym Sąd drugiej instancji przyjął 75% stawki minimalnej należnej za udział w sprawie radcy prawnego (5.400 zł stanowi 75% z kwoty 7.200 zł), orzekając na podstawie § 12 ust. 1 pkt 2 w związku z § 10 ust. 1 pkt 2 i § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. W sytuacji jednak, gdy zainteresowanego przed Sądem drugiej instancji reprezentował radca prawny, który nie prowadził sprawy w pierwszej instancji i został ustanowiony dopiero w postępowaniu apelacyjnym, prawidłowe

zastosowanie § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia wymagało przyjęcia, że stawka minimalna za prowadzenie postępowania apelacyjnego wynosiła 100% stawki minimalnej przewidzianej za prowadzenie tego rodzaju sprawy, w tym przypadku 7.200 zł.

Z przedstawionych przyczyn zażalenie podlegało uwzględnieniu, co uzasadniało zmianę zaskarżonego postanowienia na podstawie art. 398¹⁶ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.,

O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w związku z art. 98 § 1 i 3, art. 99, art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c., przy uwzględnieniu § 12 ust. 2 pkt 2 i § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Wysokość wynagrodzenia została odniesiona do różnicy między kwotą 7.200 zł – jaką należało zasądzić na rzecz zainteresowanego tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego - a kwotą 5.400 zł, zasądzoną przez Sąd Apelacyjny.